

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 06 0 U 010968 20 Uvp 2

Novi Travnik, 22.03.2021. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku u vijeću sastavljenom od sudija Stana Imamović predsjednica vijeća, Alma Islamović i Davor Kelava članovi vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Ivane Čorić - Žderić, u upravnom sporu tužitelja Javno preduzeće „Telemach“ d.o.o. Sarajevo, zastupan po punomoćniku Nedžad Babić i Sanjinu Babić, advokatima iz Zenice, protiv tužene Općine Busovača, Općinski načelnik, radi poništenja rješenja broj 01-23-2565-1/17 od 27.07.2017. godine, u predmetu utvrđivanja obaveze plaćanja komunalne naknade, odlučujući o zahtjevu tužitelja za vanredno preispitivanje presude Kantonalnog suda u Novom Travniku broj 06 0 U 010968 17 U od 31.10.2017. godine, u nejavnoj sjednici vijeća održanoj dana 22.03.2021. godine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Zahtjev tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

Obrazloženje

Presudom ovog suda broj 06 0 U 010968 17 U od 31.10.2017. godine odbijena je kao neosnovana tužba tužitelja podnesena radi poništenja rješenja tuženog Službe za prostorno uređenje, urbanizam i stambene poslove Općine Busovača broj 05-23-2565/17 od 09.06.2017. godine, kojim je tužitelju utvrđena obaveza plaćanja komunalne naknade u mjesečnom iznosu od 3.101,75 KM počev od 01.01.2017. godine do 31.12.2017. godine što ukupno iznosi 37.221,00 KM za 2017. godinu, a sve po osnovu prava vlasništva tužitelja nad mrežom kablovske televizije koja je izgrađena i locirana u području iste općine u ukupnoj dužini od 68 928 metara.

Protiv presude, broj gornji, od 31.10.2017. godine tužitelj je podnio zahtjev za vanredno preispitivanje Vrhovnom sudu Federacije BiH koji se rješenjem broj 06 0 U 010968 18 Uvp od 26.11.2020. godine, shodno odredbi člana 41. stav 3. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“ broj 9/05), oglosio stvarno nenadležnim i predmet dostavljen ovom sudu, kao stvarno i mjesno nadležnom sudu na dalje postupanje, iz razloga što je presuda ovog suda broj 06 0 U 010968 17 U od 31.10.2017. godine zasnovana na Odluci o komunalnoj naknadi Općine Busovača („Službeni glasnik Općine Busovača“ broj 1/09 i 1/2014 od 20.02.2014. godine) i Zakonu o komunalnim djelatnostima Srednjobosanskog kantona („Službene novine Srednjobosanskog kantona“ broj 13/13).

Zahtjev je podnesen zbog povrede pravila propisanih Zakonom o upravnim sporovima i zbog nepravilne primjene materijalnog prava. U bitnom navodi da iznos obaveze utvrđen rješenjem prvostepenog organa od broj 05-23-2565/17 od

09.06.2017. godine u mjesečnom iznosu od po 3.101,75 KM za 2017. godinu određena po metru dužom mreže i ista iznosi 0,045 KM po dužnom metru pri tome pozivajući se na odredbe članova 5.,6., 8., 10., 12., 15., 16., 16.a i 17. Odluke o komunalnoj naknadi općine Busovača kojim članovima je utvrđena obaveza plaćanja komunalne naknade, obveznici komunalne naknade, zone te načina obračuna iste a u vezi sa članom 25. stav 2. i člana 22. Zakona o komunalnim djelatnostima Srednjobosanskog kantona koji je propisano sve parametre i uvjete pod kojima se takva naknada može obračunati i naplatiti, a očito je da tužena prilikom utvrđivanja i osnova plaćanja ove obaveze nije se držao odredbi na koje se poziva već je naknada utvrđena na potpuno suprotan način iz čega proizilazi da je materijalno pravo u konkretnom slučaju potpuno pogrešno primijenjeno jer nisu ispoštovane odredbe citiranog zakona i faktički same odredbe Odluke, na što je ukazano u tužbi, ali sud o tome nije dao bilo kakvo obrazloženje i što prvostepeni sud u cijelosti prihvata. Naime, očito je u konkretnom slučaju prilikom obračuna tužena primjenjivala samo parametar „osnov zaduženja“ kroz dužinu mreže kablovske televizije (podzemna i nadzemna) pomnožena sa parametrom „vrijednost boda“ od 0,045 KM dok ostali parametri iz tabele niti su navedeni, niti su utvrđivani, što je suprotno odredbama same Odluke o komunalnoj naknadi Općine Busovača, na koju se tužena poziva u rješenju. Potpuno je nejasno i nedefinisano šta je uopće opredijelio prvostepeni organ da utvrdi iznos komunalne naknade, kako se uopće može naplaćivati ista za postavljenu kablovsku opremu po zraku i pod zemljom odnosno kako se obračunava ista naknada u određenim zonama i to da li je ista naknada u gradskoj zoni, prigradskoj ili zoni van blizine grada imajući u vidu da to uopšte nije razgraničeno niti su ti parametri utvrđeni. S tim u vezi ukazuje se i na nepravilnu i pogrešnu primjenu člana 25. stav 2. a u odnosu na član 22. stav 2. Zakona o komunalnim djelatnostima Srednjobosanskog kantona i detaljno obrazlaže i daje osvrt na tako donesenu odluku suda. Prema ocjeni žalitelja odredbom člana 25. stav 2. Zakona o komunalnim djelatnostima Srednjobosanskog kantona utvrđeno je da općine mogu posebnim propisom uvesti obavezu plaćanja komunalne naknade za vlasnike podzemnih i nadzemnih instalacija i mreža ali samo za instalacije koje se nalaze u zonama iz člana 22. ovog zakona iz čega proizilazi da bi komunalnu naknadu u skladu sa odredbama citiranog člana općina Busovača mogla naplaćivati samo za kablovsku mrežu izgrađenu u naselju sa uređenim građevinskim zemljištem, a ne naplaćivati komunalnu naknadu na način kako je to učinjeno izdatim rješenjima tužene kojima se utvrđuju obaveze plaćanja komunalne naknade „izgrađene i locirane na području općine Busovača“ dakle na području čitave općine, a sigurno je da kompletno područje općine Busovača ne predstavlja cjelinu u kojoj sva površina predstavlja građevinsko zemljište. U tom smislu citira odredbu člana 22. stav 2. Zakona o komunalnim djelatnostima Srednjobosanskog kantona te naročito naglašava da prilikom utvrđivanja komunalne naknade prema tabeli iz obrazloženja rješenja rubrika „zona“ i „koeficijent zone“ nije utvrđen ni cijenjen a morao je biti imajući u vidu naprijed citirane obavezujuće odredbe zakona na temelju kojeg je i donesena Odluka o komunalnoj naknadi općine Busovača, ali ista Odluka nije poštovala odredbe citiranih članova navedenog zakona. Također u tužbi je tužitelj posebno isticao da je kompletan postupak koji je prethodio donošenju pobijanog rješenja nepravilno sproveden, ali se u presudi suda samo konstatira da je postupak pravilno sproveden bez komentarisanja bilo kojeg dijela tužbe u ovom dijelu. Iz navedenih razloga predlaže da se uvaži zahtjev za vanredno preispitivanje i ukine odluka ovog suda od 31.10.2017. godine i predmet vrati na ponovni postupak ili pak istu preinači i usvoji tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti.

Tuženi je dostavio odgovor na zahtjev. Oспорava navode tužitelja i u bitnom ističe da nadležna služba tužene, u skladu sa važećim Zakonom o komunalnim djelatnostima Srednjobosanskog kantona i odlukama o visini komunalne naknade, svake godine posebnim rješenjima utvrđuje visinu komunalne naknade za sve korisnike komunalnih usluga koji su dužni u roku od 15 dana od dana prijaviti promjene u odnosu na podatke iz prethodnih godina, a koje utiču na visinu komunalne naknade, da u konkretnom slučaju nije bilo promjena u pogledu dužine postavljenih kablova na osnovu kojih je tužitelju utvrđena visina komunalne naknade po istom osnovu i za 2016. godinu, pri čemu su pravilno primijenjene odredbe člana 6., stav 2. i 22. Odluke o komunalnoj naknadi i relevantne odredbe Zakona o komunalnim djelatnostima Srednjobosanskog kantona. Ukazuje na stav Vrhovnog suda Federacije BiH u odlukama broj 06 0 U 001606 11 Uvp od 19.04.2012. godine i odluku broj 06 0 U 001693 10 Uvp od 15.12.2011. godine u kojima je Vrhovni sud odbio zahtjev za vanredno preispitivanje odluka ovog suda podnesen od tužitelja Javno preduzeće „Elektroprivreda BiH“ d.d. Sarajevo, u kojima su odluke donesene po istom pravnom osnovu. Pored toga upućuje i na stav Ustavnog suda Federacije BiH u odluci broj U-25/11 od 13.12.2011. godine. Iz navedenih razloga predlaže da se zahtjev odbije kao neosnovan.

Nakon što je ispitao zakonitost pobijane presude u granicama navoda iz zahtjeva i povreda propisa iz člana 41.stav 3. Zakona o upravnim sporovima („Službene novine Federacije BiH“ broj 9/05), ovaj sud je po osnovu iz člana 45. istog zakona odlučio kao u izreci ove presude iz slijedećih razloga:

Iz obrazloženja osporavane presude proizilazi da je ovaj sud prihvatio pravno i činjenično utvrđenje prvostepenog organa i tuženog i da nije našao da su pobijana rješenja nezakonita. Naime, na osnovu dokaza koji su dostavljeni uz tužbu i odgovor na tužbu, proizilazi da je tužitelj vlasnik podzemnih i nadzemnih instalacija koje prolaze područjem općine Busovača u dužini od 68 928 metara mreže kablovske televizije, da je rješenjem Službe za prostorno uređenje, urbanizam i stambene poslove općine Busovača broj 05-23-2565/17 od 09.06.2017. godine utvrđena visina i obaveza tužitelja za plaćanje komunalne naknade za postavljene instalacije tj. mreže kablovske televizije (podzemna i nadzemna) za 2017. godinu u ukupnom iznosu od 37.221,00 KM određen na osnovu Odluke o komunalnoj naknadi Općine Busovača („Službeni glasnik Općine Busovača“ broj 1/09 i 1/14) i Zakonu o komunalnim djelatnostima Srednjobosanskog kantona te da je po osnovu Odluke o komunalnoj naknadi određena visina naknade po istom osnovu i prethodne godine (2016. godine).

Naime, odredbama članu 6. stav 2 i 16. a) Odluke o komunalnoj naknadi Općine Busovača iz 2014. godine je propisano da su obveznici plaćanja komunalne naknade i vlasnici nadzemnih i podzemnih dalekovoda, nisko naponske i visoko naponske mreže, telekomunikacijske mreže, mreža kablovske televizije, toplinskih i gasovodnih mreža, kao i ostalih mreža na cijelom području općine Busovača, te njihovih predajnika, koja se utvrđuje po metru dužnom. Prema ovoj Odluci, osnovni parametar za utvrđivanje visine komunalne naknade je dužina instalirane mreže kablovske televizije, tako da nasuprot navodima tužitelja, građevinska zona zemljišta na kojem su postavljene instalacije niti ostali elementi na koje tužitelj ukazuje, su irelevantni. Odredbom člana 25. stav 2. Zakona o komunalnim djelatnostima Srednjobosanskog kantona je propisano da općine

mogu posebnim propisom uvesti obavezu plaćanja komunalne naknade za vlasnike podzemnih i nadzemnih instalacija i mreža i odrediti mjernu jedinicu za obračun visine naknade, a što je ovdje slučaj. Pobjana presude zasnovana je i na presudi Ustavnog suda Federacije BiH broj 25/11 od 13.12.2011. godine, kojom je utvrđeno da je Odluka o komunalnoj naknadi općine Novi Travnik broj 08-49-842/10 od 21.04.2010. godine kojom je, između ostalog utvrđena i obaveza plaćanja komunalne naknade za vlasnike nadzemnih i podzemnih instalacija i mreža na području cijele općine, u skladu sa Ustavom Federacije BiH (odluka objavljena u „Službenom glasniku Općine Novi Travnik“ broj 2/10). Na isti način utvrđena je obaveza plaćanja komunalnih usluga i spornom Odlukom o komunalnoj naknadi Općine Busovača broj 02-02-679/14 od 20.02.2014. godine. Stoga je neosnovan navod tužitelja da je ovaj sud u osporenoj odluci propustio odlučiti da li su Odluke iz 2009. godine i 2014. godine o utvrđivanju visine komunalne naknade, u skladu sa odredbama člana 24., 25. i 26. Zakonom o komunalnoj naknadi.

Dakle, odbijajući tužbu kao neosnovanu, presudom od 31.10.2017. godine, nisu povrijeđene odredbe člana 6. stav 2 i 16. a) Odluke o komunalnoj naknadi Općine Busovača iz 2014.godine i člana 25. stav 2. Zakona o komunalnim djelatnostima Srednjobosanskog kantona, kao ni ostale odredbe na koje se ukazuje u zahtjevu, a niti bilo koji drugi kantonalni propis, iz kojih razloga je neosnovan zahtjev tužitelja za vanredno preispitivanje naprijed citirane odluke ovog suda. U konkretnom slučaju radi se o upravnom postupku u kome je od strane nadležnog upravnog organa, pravilnom primjenom relevantnih kantonalnih propisa, utvrđena obaveza plaćanja komunalne naknade i visina naknade za instalirane instalacije na području općine Busovača koje su vlasništvo tužitelja, a osnovni parametar za utvrđivanje visine naknade je dužina kablovske mreže.

Iz navedenih razloga, ovaj sud je i ostale navode iz zahtjeva za vanredno preispitivanje, ocijenio neosnovanim, pa je primjenom člana 46. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Ivana Čorić- Žderić

Predsjednica vijeća
Stana Imamović